

רוֹחֵיהוֹן דְּאֵינוֹן דְּאֵתִין לְגַלְאָה, לְאֵינוֹן דְּלֹא יִדְעִי.
 תָּא חֲזִי, כְּתִיב וַיִּנְעֻז בַּמַּחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי, הֵא קָרָא הָא אוֹקִימָנָא, אַבְל דָּא
 בַּר אֵינְתוּ אַחְרָא דְאַבּוּי, בְּעֵלָה דְשְׁלוֹמִית הָזָה.
 וְכִינּוֹן דְּאָתָא הַהוּא מִצְרָאָה עָלָה, בְּפַלְגוֹת לִילְיָא,
 תָּב לְבֵיתָא וַיִּדַע מְלָה, אֶתְפָּרֵשׁ מִנָּה וְלֹא אָתָא
 עָלָה. וְנָטַל אֵינְתוּ אַחְרָא, וְאוּלִיד לְהֵא, וְאַקְרִי
 אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְאַחְרָא בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית. אִי אֵינוֹן
 אֵינְעֻז הָכָא כְּחָדָא, כָּאִי קָא בְּעִי הָכָא שְׂמָא
 קַדִּישָׁא. וְאַמְאִי קַלְל שְׂמָא קַדִּישָׁא.

אַלְא, אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי אָמַר מְלָה מֵאַמִּיָּה, מִגּוֹ
 קְטָטָה. מִיָּד וַיִּקְוֹב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית.
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, וַיִּקְוֹב חוֹר בְּדִלְתוֹ. רְזָא דְמְלָה,
 נָטַל ה' דְּשְׂמָא קַדִּישָׁא, וְלֵיט, לְאַנְגָּא עַל אַמִּיָּה.

לשון הקדוש

את זה, ונקרא איש הישראלי, והאחר בן
 הישראלי. אם הם רבו כאן יחד, מה
 רוצה כאן השם הקדוש? ולמה קלל את
 השם הקדוש?

אלא, איש הישראלי אמר הדבר מאמו
 מתוך קטטה. מיד - ויקב בן האשה
 הישראלי, כמו שנאמר ויקב חר
 בדלתו. סוד הדבר - נטל ה' של השם
 הקדוש וקלל, להגן על אמו. וזוהי נקיבה,

השדה. (שאם לא) תפת רוחם של אלו
 שבאים לגלות לאותם שלא יודעים.

לא ראה, כתוב וינעז במחנה בן
 הישראלי ואיש הישראלי. הפסוק הזה
 הרי בארנו, אבל זה בן אשה אחרת של
 אביו, בעלה של שלומית הנה. וכיון
 שבא עליה אותו המצרי, בתעות הלילה,
 שב לביתו וידע את הדבר, נפרד ממנה
 ולא בא עליה. ונשא אשה אחרת והוליד

וְדָא הוּא נְקִיבָא, דְּאִיהוּ נְקִיב וּפְרִישׁ שְׁמָא קְדִישָׁא.
 וְלִמְחַצְדֵי חֲקֵלָא אֲתָמַר. וְרָזָא דְמִלְתָּה, (משלי ל) בֵּין דְּרִךְ
 אִשָּׁה מְנַאֲפֶת וְגו', וּפְאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא,
 דִּידְעִין מִלְתָּה, וּמְכַסְיִין לָהּ. וְעַל דָּא אֲתָמַר, (משלי
 כה) רִיבְךָ רִיב אֶת רֵעֶךָ וְסוּד אַחֵר אֶל תִּגַּל.

ה' בְּתִרְאָה, הֵוֹת נִוְקְבָא דִּינְקָא בְּתֵרִין סְטֵרִין, בְּגִין
 כְּדָ נִטְלָא זַיִינִין דְּמִלְכָּא, וְנִקְמַת נִקְמָהּ,
 דְּכִתִּיב הוֹצֵא אֶת הַמִּקְלָל. עַל דָּא כְּתִיב, אִישׁ אָמוֹ
 וְאָבִיו תִּירָאוּ, דְּחִילוֹ דְּאִימָא אַקְדִּים לְאַבָּא. וְנִכְאִין
 אֵינִין יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל
 אֱלֹהֵיו וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. (ויקרא כ"ד) רַבִּי יְהוּדָה
 אָמַר, הָא אִוְקְמוּהָ. אֲבָל כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיו סְתִים.
 וּבְגִין דְּאָמַר אֱלֹהֵיו סְתָם, לְכַךְ וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. דְּהָא

לשון הקודש

הַמִּלְכָּה וְנִקְמַת נִקְמוּתֶיהָ, שְׂפָתוֹב הוֹצֵא
 אֶת הַמִּקְלָל. עַל זֶה כְּתוּב, אִישׁ אָמוֹ
 וְאָבִיו תִּירָאוּ, יִרְאת הָאִם הַקְדִּים לְאַב.
 אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הוּזָה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ
 כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיו וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. רַבִּי יְהוּדָה
 אָמַר, הֲרִי פְרִשׁוּהָ, אֲבָל כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיו
 סְתָם. וּמִשּׁוֹם שְׂאָמַר אֱלֹהֵיו סְתָם, לְכַךְ

שְׁהוּא נְקִיב וּפְרִישׁ אֶת הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ,
 וְנִשְׂא לְקוֹצְרֵי הַשְּׂדֵה. וְסוּד הַדְּבָר – (משלי
 כ) בֵּין דְּרִךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת וְגו'. אֲשֶׁרִי חֲלֻקָּם
 שֶׁל הַצַּדִּיקִים שִׁזְדָּעִים דְּבָר וּמְכַסִּים
 אוֹתוֹ, וְעַל זֶה נִאָּמַר (שם כה) רִיבְךָ רִיב אֶת
 רֵעֶךָ וְסוּד אַחֵר אֶל תִּגַּל.

ה' אַחֲרוּנָה הֵיזְתָּה נִקְבָּה שִׁזְזָקַת בְּשִׁנֵּי
 צַדִּיקִים, מִשּׁוֹם כְּדָ נִטְלָה אֶת כְּלֵי זַיִנוֹ שֶׁל

לֹא יִדְעִינָן מָאן הוּא אֱלֹהִיו, מָאן דִּחְלָא דִּילֵיהּ,
אִי אֶחָד מִן הַשָּׁרִים, אוֹ חַד מִן כְּכַבְיָא, אוֹ חַד
מִדְּבְרֵי עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִי צְדִיק גָּמֹר הוּא, לֹא
יִתְעַר (ס"א מְלָה) תִּילִיהוֹן, וְכִיּוֹן דִּיאֲתַעַר מְלָה
דָּא, תִּישִׁינָן מִינּוֹת אֲזַדְרִיקַת בֵּיתָה, וְלֹא יָמוֹת (ס"א
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֶפְלוּ צְדִיק גָּמֹר לֹא יָמוֹת) עַל דָּא, בְּגִין דִּיאִיהוּ
מְלָה סְתִים.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, דָּאִין לִיה לְטָב בְּהָא, דָּאִי אָמַר
אֱלֹהִי, יְכִיל לְמַטְעֵן אֱלֹהִי דְהָוָה עַד הַשְּׁתָא,
דִּיאֲתַמְשַׁכְנָא אֲבַתְרִיה בְּלַבָּאִי, וְהַשְּׁתָא אֲהַדְרֵנָא
לְקַבְּלָא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה. אַבְל אִי אָמַר יי'
אֱלֹהִים, אוֹ יי', וְנִקְיַב לִיה בְּשֵׁמָא, הֵאִי לִית לִיה
לְמַטְעֵן בְּהָאִי, בְּגִין דְדָא הוּא מְהִימְנוּתָא דְכֻלָּא,
וְכַל אַת וְאַת דְשֵׁמָא קְדִישָׁא דָּא, סְלָקָא לְשֵׁמָא
שְׁלִימָא. (ס"א לְשַׁבְחָא).

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְלֹא יָמוֹת (אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֶפְלוּ צְדִיק גָּמֹר לֹא יָמוֹת) עַל
זֶה, מְשׁוּם שֶׁהוּא דְבַר סְתוּם.
רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, דְּנִים אוֹתוֹ לְטוֹב בְּזָה,
שֶׁאִם אָמַר אֱלֹהִי, יְכִיל לְטַעַן: אֱלֹהִי
שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁו, שֶׁנִּמְשַׁכְתִּי אַחֲרָיו
בְּלִבִּי, וְעַכְשָׁו חֹזְרֵתִי כְּנֶגֶד הָאֲמוּנָה
הָעֲלִיוֹנָה. אַבְל אִם אָמַר יי' אֱלֹהִים, אוֹ

וְנִשְׂא הַטָּא. שֶׁהָיָה אֵין יוֹדְעִים מִי הוּא
אֱלֹהִיו, מִי הִירָאָה שְׁלוֹ, אִם אֶחָד מִן
הַשָּׁרִים, אוֹ אֶחָד מִן הַכּוֹכָבִים, אוֹ אֶחָד
מִמְנֵהֶינִי הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִם הוּא צְדִיק גָּמֹר, לֹא
יְעוּרֵר (דְּבַר) אֶת הַכּוֹחַ שְׁלֵהֶם, וְכִיּוֹן שֶׁעוּרֵר
הַדְּבַר הַזֶּה, חוֹשְׁשִׁים שֶׁנִּזְרָקָה בּוֹ מִינּוֹת,

דָּבָר אַחֵר וַיִּקְוֹב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם
וַיִּקְלָל. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וַיִּקְוֹב בֶּן הָאִשָּׁה,
אֲמַאי. אֵלָּא כָּמָה דְּאוּקְמוּהָ. אֲבָל הָאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי, בַּעֲלָה דְשְׁלוּמִית הָהּ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר,
בְּרִיָּה דְבַעֲלָה דְשְׁלוּמִית מֵאַנְתּוֹ אַחֲרָא הָהּ. אָמַר
רַבִּי יִצְחָק, נָצוּ בְּחָדָא, וְאָמַר לִיה מְלָה מֵאִימִיה,
וְכִי אָבִוי הָהּ דְּאַתְקַטֵּל בְּשִׁמְאָ קַדִּישָׁא, כָּמָה
דְּאוּקְמוּהָ דְכַתִּיב (שְׁמוֹת ב) הִלְחַרְגֵנִי אֶתָּה אוֹמֵר, דְּהָא
בְּשִׁמְאָ קַדִּישָׁא, קָטִיל לִיה מִשָּׁה, וְעַל דָּא אוֹשִׁיט
מְלָה לְקַבְלִיהָ.

וְדָא הוּא דְכַתִּיב, וַיִּקְוֹב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית
אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיָּבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מִשָּׁה.
אֲמַאי. (ס"א לְגַבִּיָּה דְּמִשָּׁה בְּגִין דְּקָטִיל לְאַבּוּהִי וְכוּ') בְּגִין דְּכִמְטָא
לְגַבִּיָּה דְּמִשָּׁה, עַל דְּקָטִיל לְאַבּוּהִי בְּשִׁמְאָ

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, רַבּוּ כְּאַחַד, וְאָמַר לוֹ
דָּבָר עַל אָמוֹ, וְכִי אָבִיו הָיָה שְׁנֵהֲרַג
בְּשֵׁם הַקֹּדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁבַּאֲרוּהָ שְׁכַתּוּב
(שְׁמוֹת ב) הִלְחַרְגֵנִי אֶתָּה אָמַר, שְׁנָה בְּשֵׁם
הַקֹּדֶשׁ הֲרַג אוֹתוֹ מִשָּׁה, וְעַל כֵּן הוֹשִׁיט
דְּבִיבּוּר כְּנִגְדּוֹ.

וְזָהוּ שְׁכַתּוּב, וַיִּקְבּוּ בֶּן הָאִשָּׁה
הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיָּבִיאוּ אוֹתוֹ
אֶל מִשָּׁה. לְמָה? (אֵל מִשָּׁה? מִשּׁוֹם שְׁהָרַג אֶת אָבִיו וְכוּ')
מִשּׁוֹם שְׁהִנִּיעַ אֶל מִשָּׁה עַל שְׁהָרַג אֶת

וְיִ, וְנִקְבּוּ אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ – לְזָה אֵין לְסַעֲנָן
בְּזָה, מִשּׁוֹם שְׁזָזְהִי אֲמוּנַת הַכּוֹל, וְכָל אוֹת
וְאוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקֹּדֶשׁ הָיָה עוֹלָה לְשֵׁם
הַשָּׁלָם (לְשַׁבַּח).

דָּבָר אַחֵר וַיִּקְבּוּ בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית
אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל – רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וַיִּקְבּוּ
בֶּן הָאִשָּׁה, לְמָה? אֵלָּא כְּמוֹ שְׁבַּאֲרוּהָ.
אֲבָל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, בַּעֲלָה שֶׁל
שְׁלוּמִית הָיָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּנֵו שֶׁל
בַּעֲלָה שֶׁל שְׁלוּמִית מֵאַשָּׁה אַחֲרַת הָיָה.

קְדִישָׁא. בְּגִין כֵּךְ וַיָּבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. פִּינּוּן
 דְּחָמָא מֹשֶׁה, מִיַּד וַיַּנְיחֻהוּ בַּמִּשְׁמֶר, וְאַבָּא וְנָרָא
 נִפְלוּ בִידָא דְּמֹשֶׁה.

אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל אֱלֹהֵיוּ וַנִּשְׂא חֲטָאוֹ. (ויקרא
 כ"ד) רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי
 וְאַעֲיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא יִהְיֶה בְּךָ
 אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר, פִּינּוּן דְּכִתְיִב לֹא
 יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, מָאִי וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר. (דף
 ק"ו ע"ב) אֵלָא לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, דְּלֹא יִיעוּל בַּר נֶשׁ
 לְיִצְרָהָרַע בְּגִיּוּתָא, דְּכָל מָאן דְּאָתִי לְאַתְחַבְּרָא בֵּיתָא,
 אֵל זָר שְׂרִיָא בְּגִיּוּתָא, דְּהָא כִּד אֶתְחַבְּרָא בַּר נֶשׁ בֵּיתָא
 מִיַּד אָתִי לְאַעֲבָרָא עַל פְּתַנְגְּמֵי אוֹרֵייתָא, אָתִי
 לְאַעֲבָרָא עַל מְהִימְנוּתָא דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, וְאָתִי
 לְבַתָּר לְמַסְגַּד לְטַעֲוּוֹן אַחֲרָן, וְעַל דָּא כְּתִיב, לֹא
 יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, פִּינּוּן דְּלֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, לֹא

לשון הקודש

וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר? אֵלָא לֹא יִהְיֶה
 בְּךָ אֵל זָר, שְׂלֵא יִכְנִים אָדָם אֶת הַיִּצְרָר
 הָרַע לְתוֹכוֹ. שְׂבַל מִי שְׂבָא לְהַתְחַבְּרָא
 עִמּוֹ, אֵל זָר שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ, שְׂהָרִי
 בְּשַׁמְתְּחַבְּרָא בּוֹ אָדָם, מִיַּד בָּא לְעֵבֵר עַל
 דְּבָרֵי תוֹרָה, וּבָא לְעֵבֵר עַל אֲמוּנַת הַשֵּׁם
 הַקְּדוּשָׁה, וּבָא אַחַר כֵּךְ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
 לְאֵלִילִים אַחֲרֵיכֶם, וְעַל זֶה פְּתוּב לֹא יִהְיֶה

אֲבִיו בְּשֵׁם הַקְּדוּשָׁה. מִשּׁוּם כֵּךְ וַיָּבִיאוּ אוֹתוֹ
 אֶל מֹשֶׁה. פִּינּוּן שְׂרָאָה מֹשֶׁה, מִיַּד וַיַּנְיחֻהוּ
 בַּמִּשְׁמֶר, וְהָאֵב וְהַבֵּן נִפְלוּ בִיַּדֵי מֹשֶׁה.
 אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל אֱלֹהֵיוּ וַנִּשְׂא חֲטָאוֹ.
 רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי
 וְאַעֲיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא
 יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר.
 פִּינּוּן שְׂכַתוּב לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, מַה זֶה

תִּיתִי לְמִסְגֵּד לְטַעֲוֹן אַחֲרָי, וְלִמְעַבֵּר עַל מְהִימְנוּתָא
 דְּשָׂמָא קַדִּישָׁא. תָּדָא הוּא דְכִתִּיב, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
 לְאֵל גֵּבֶר, וּמְהִימְנוּתָא בִישָׂא דְבַר נָשׁ דָּא הוּא.
 וְעַל דָּא כִּי יִקְלַל אֱלֹהִיו, דִּיכִיל לְמַטְעֵן דִּהוּא
 לְיִיט לְהֵהוּא אֵל זֶר, יַעֲרֵא בִישָׂא דְשָׂרִיא
 עָלֶיהָ לְזַמְנִין, וְאַנָּן לָא יַדְעִינָן מַלּוּי אִי קְשׁוּט אִו
 לָאו. וְעַל דָּא, וְנָשָׂא חֲטָאוּ. אֲבָל וְנוֹקֵב שֵׁם יי'
 מוֹת יוֹמָת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי הָכִי, אֲמַאי וְנָשָׂא חֲטָאוּ,
 וְנִסְלַח חֲטָאוּ מִיַּבְעֵי לִיה. (ס"א א' אלא) אָמַר לִיה,
 כְּגוֹן דְּאָמַר אֱלֹהֵי כְּמָה דְּאִוְקִימָנָא סְתָם, וְלָא
 פְּרִישׁ. רַבִּי חֲנִיָּא אָמַר, כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵי סְתָם, וְלָא
 פִּירֵשׁ, וְהָא וְדָאֵי וְנָשָׂא חֲטָאוּ. אֲבָל וְנוֹקֵב שֵׁם יי'
 מוֹת יוֹמָת, דִּהָא הָכָא תְּלִיָּא מְהִימְנוּתָא דְכִלְא,
 וְלִית לִיה רִשׁוּ לְמַטְעֵן עָלֶיהָ כִּלְל.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

אם דְּבָרֵינוּ אָמַת אוּ לָא. וְעַל זֶה, וְנָשָׂא
 חֲטָאוּ. אֲבָל וְנוֹקֵב שֵׁם ה' מוֹת יוֹמָת.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֵּן, לְמָה וְנָשָׂא
 חֲטָאוּ? וְנִסְלַח חֲטָאוּ הִנֵּה צְרִיךְ לְהִיטָא!
 (אלא) אָמַר לוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר אֱלֹהֵי, כְּמוֹ
 שֶׁבְּאַרְנוּ סְתָם, וְלֹא פִּירֵשׁ. רַבִּי חֲנִיָּא
 אָמַר, כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵי סְתָם, וְלֹא פִּירֵשׁ,
 וְזֶה וְדָאֵי וְנָשָׂא חֲטָאוּ. אֲבָל וְנוֹקֵב שֵׁם ה'

כֵּן אֵל זֶר. כִּינּוּן שְׂלֵא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זֶר, לֹא
 תִּבְא לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאֱלִילִים אֲחֵרִים
 וְלִעֲבֹר עַל אֲמוּנַת הַשֵּׁם הַקֹּדֶשׁ. זֶהוּ
 שְׁכִתּוּב וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֶר, וְזֶהוּ
 אֲמוּנָה רַעְיָה שֶׁל הָאָדָם.

וְעַל זֶה, כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיו, שְׂכִיבֹל לְטַעֲנָן
 שֶׁהוּא קָלַל אֶת אוֹתוֹ אֵל זֶר, יַעֲרֵא הֲרַע
 שְׁלִפְעָמִים שׁוֹרְהָ עָלָיו, וְאַנּוּ אֵינְנוּ יוֹדְעִים

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָכִי הוּא וְדָאֵי, דְּהָא שְׂמָא דָּא
 מְהִימְנוּתָא דְעֵלְאֵי וְתַתְּאֵי. וְעַל דָּא קַיִימִין
 עֲלָמִין בְּלִהוּ, בְּעַת חַד זְעִירָא, תַּלְיִין אֶלְפִין
 וְרַבּוּא רַבְּבָן עֲלָמִין דְּכַסּוּפִין, וְעַל דָּא תַּנְיֵנָן, אֲתוּזָן
 אֵלִין, קְשִׁירִין אֵלִין בְּאֵלִין, וּבְמָה אֶלְפִין רַבְּבָן
 עֲלָאִין (ס"א ע'למין), תַּלְיִין בְּכָל אֶת וְאֶת, וְאַסְתְּלִיקוּ
 וְאַתְקִשְׁרוּ בְּמְהִימְנוּתָא (בְּאַתְגְּלִיָּא) וְסַתִּים בְּהוּ, מַה
 דָּלָא אֲתַדְבָּקוּ עֲלָאִין וְתַתְּאִין, אֲזַרְיִיתָא בְּהוּ
 תַּלְיָא, עֲלָמָא דִּין וְעֲלָמָא דְאַתִּי, הוּא וְשְׂמִיָּה חַד.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים לט) אָמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַכִּי
 מִחַטּוֹא בַלְשׁוּנִי. וּכְתִיב (קהלת ה) אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ
 לְחַטִּיא אֶת בְּשַׂרְךָ.

רַבִּי חֲזַקְיָה פְּתַח, (שמות יט) לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוּל
 יִפְקַל אִזּוּ יִרְהַ יִירָה אִם בְּהִמָּה אִם אִישׁ לֹא

לשון הקודש

תְּלוּמִים בְּכָל אֹתוֹת וְאֹתוֹת, וְעוֹלוֹת וְנִקְשָׁרוֹת
 בְּאַמוּנָה (בְּגִלְיוֹ), וְנִסְתַּר בְּהֵם מַה שְׂלָא
 הַשִּׁינּוּ הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים, הַתּוֹרָה
 תְּלוּמָה בְּהֵם, הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא,
 הוּא וְשְׂמוֹ אֶחָד. וְעַל בֶּן כְּתוּב, (תהלים לט)
 אָמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַכִּי מִחַטּוֹא בַלְשׁוּנִי.
 וּכְתוּב, (קהלת ה) אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחַטִּיא
 אֶת בְּשַׂרְךָ.

רַבִּי חֲזַקְיָה פְּתַח, (שמות יט) לֹא תִגַּע בּוֹ יָד

מוֹת יוֹמָת, שְׁהָרִי כָּאֵן תְּלוּמָה אֲמוּנָת
 הַכֹּל, וְאִין לֹא רְשׁוֹת לְמַעַן עֲלִיו כְּלָל.
 אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כִּדְּזֵה וְדָאֵי, שְׁהָרִי הַשֵּׁם
 הַזֶּה הֵנוּ אֲמוּנָת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים,
 וְעַל זֶה עוֹמְדִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, בְּאוֹת
 זְעִירָה אַחַת תְּלוּמִים אֶלְפִים וְרַבּוּא
 רַבְּבוֹת עוֹלָמוֹת שְׁל תְּשׁוּקוֹת, וְעַל זֶה
 שְׂנִינּוּ, הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ קִשּׁוּרוֹת אֵלּוּ
 בְּאֵלּוּ, וּבְמָה אֶלְפִים רַבְּבוֹת עֲלִיּוֹנִים (עוֹלָמוֹת)

יְהִיָּה בְּמִשׁוֹךְ הַיּוֹבֵל. וּמֵה טוֹרָא דְּסִינֵי, דְּאִיהוּ
טוֹרָא כְּשֶׁאֵר טוֹרֵי עֲלָמָא, בְּגִין דְּאֶתְחַזֵּי עֲלֵיהּ יִקְרָא
דְּמִלְכָא קְדִישָׁא, כְּתִיב לֹא תִנַּע בּוֹ יָד בִּי סָקוּל
יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִיָּרֵה, מָאן דְּקָרִיב לְמִלְכָא לָא כָּל
שְׁפִין. וּמֵה טוֹרָא דְּסִינֵי דְּיֻכֵּיל בְּרֵ נָשׁ לְאֹשִׁיט בִּיהּ
יִדָּא אֶרֶח יִקְר בְּדַחִילוֹ, כְּתִיב לֹא תִנַּע בּוֹ יָד סְתָם,
וְאֶפִּילוֹ בְּאֶרֶח יִקְר. מָאן דְּאֹשִׁיט יְדֵיהּ בְּאֶרֶח קְלָנָא
לְקַבִּיל מִלְכָא, לָא כָּל שְׁפִין.

רַבִּי יִיסָא פָּתַח וְאָמַר, (שמות א) אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם שֶׁל
נְעֻלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ בִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתָּה
עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֶדֶשׁ הוּא. וּמֵה מִשָּׁה, דְּמִן יוֹמָא
דְּאֶתְיָלִיד זִיְהָרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה לָא אַעֲדֵי מִנִּיהּ,
כְּתִיב בִּיהּ אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם. אָמַר לִיהּ, מִשָּׁה, עַד
כָּאן לָא אַנְתָּ בְּדָאֵי לְאַשְׁתַּמְשָׁא בִּיקְרֵי, שֶׁל נְעֻלֶיךָ.

לשון הקודש

שְׁמוֹשִׁיט יְדוֹ בְּדֶרֶךְ קְלוֹן כְּנֻגַד הַמִּלְכָּה לָא
כָּל שְׁפִין.

רַבִּי יִיסָא פָּתַח וְאָמַר, (שם א) אֵל תִּקְרַב
הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ בִּי הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אֵתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֶדֶשׁ הוּא.
וּמֵה מִשָּׁה, מִיּוֹם שְׁנוּלָד, לָא סָר מִמֶּנּוּ
הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ הָעֲלִיּוֹן, כְּתוּב בּוֹ אֵל תִּקְרַב
הַלּוֹם. אָמַר לוֹ, מִשָּׁה, עַד כָּאן אֵינְךָ בְּדָאֵי
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַבּוּדֵי שֶׁל נְעֻלֶיךָ. וּמֵה מִשָּׁה

בִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִיָּרֵה אִם בְּהַמָּה
אִם אִישׁ לֹא יְהִיָּה בְּמִשׁוֹךְ הַיּוֹבֵל. וּמֵה הַר
סִינֵי, שֶׁהוּא הַר כְּשֶׁאֵר הַרֵי הָעוֹלָם,
מִשׁוּם שְׁנִירָאָה עָלָיו כְּבוֹד הַמִּלְכָּה הַקְּדוּשׁ
כְּתוּב לֹא תִנַּע בּוֹ יָד בִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ
יָרֵה יִיָּרֵה – מִי שֶׁקְרַב לְמִלְכָּה לָא כָּל שְׁפִין.
וּמֵה הַר סִינֵי, שְׂיֻכּוּל אָדָם לְהוֹשִׁיט בּוֹ יָד
דְּרֶךְ כְּבוֹד בִּירָאָה, כְּתוּב בּוֹ לֹא תִנַּע בּוֹ
יָד סְתָם, וְאֶפִּילוֹ בְּדֶרֶךְ כְּבוֹד – מִי

וַיֵּמָר מֹשֶׁה בְּךָ, דִּהְיֶה קָרִיב בְּדַחֲלוֹ בְּקִדּוּשָׁה בְּתִיב
בֵּיהּ חָבִי. מָאן דְּקָרִיב בְּאַרְחַ קִלְנָא לְגַבִּי מִלְּפָא,
עַל אַחַת פְּמָה וּבְמָה.

רַבִּי אֲבָא אָמַר, אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ וְנִשְׂא
חֲטָאוֹ. תָּא חֲזִי, כִּד הוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצָּרִים, הוּוּ
יַדְעֵי בְּאֵינִין רַבְרַבִּי עֲלִמָא, דְּמִמָּנָן עַל שְׂאָר עַמּוּן,
וְכָל חַד וְחַד הָהּ לִיהּ דִּתְחֵלָא בְּלַחֲדוּי מַנְיִיחוּ. כִּינּוּן
דְּאַתְקִשְׁרוּ בְּקִשְׁרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, וְקָרִיב לִזְוֵן קְדֻשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְפּוֹלְחָנֵיהּ, אֶתְפָּרְשׁוּ מַנְיִיחוּ וְקָרִיבוּ לְגַבִּי
מַהֲיִמְנוּתָא עֲלָאָה קְדֻשָׁא. וּבְגִין כִּד בְּתִיב, אִישׁ
אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ, וְאָפַּף עַל גַּב דְּפּוֹלְחָנָא נוֹכְרָאָה
הוּא, כִּינּוּן דְּאַנָּא פְּקִידַת לִזְוֵן מְמַנָּא לְדַבְרָא עֲלִמָא
מָאן דְּלֵיִיט וּמְבַזֵּי לִזְוֵן, וְנִשְׂא חֲטָאוֹ וּדְאֵי, דִּהָא
בְּרִשׁוּתֵי קַיִמִין וְאֲזֵלִי וּמְדַבְרִין בְּנֵי עֲלִמָא. אֲבָל

לשון הקודש

הָאֲמוּנָה, וְקָרִיב אֹתָם הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא
לְעִבּוּדָתוֹ, נִפְרְדוּ מֵהֶם וְקָרְבוּ לְאֲמוּנָה
הָעֲלִיוֹנָה הַקְדוּשָׁה. וּמִשׁוּם כִּד כְּתוּב אִישׁ
אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ, וְאָפַף עַל גַּב שְׂזוּהֵי
עִבּוּדָה זְרָה, כִּינּוּן שְׂאֵנִי הַפְּקִידָתִי לָהֶם
מִמָּנָה לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם, מִי שְׂמַקְלֵל
וּמְבַזֵּה אֹתָם, וּדְאֵי וְנִשְׂא חֲטָאוֹ, שְׂחָרֵי
בְּרִשׁוּתֵי עוֹמְדִים וְהוֹלְכִים וּמְנַהֲיָנִים אֶת
בְּנֵי הָעוֹלָם. אֲבָל וְנִקְבַּ שֵׁם ה' מוֹת יוֹמֵת,

כִּד, שְׂחָרֵי מִתְקַרְב בִּירְאָה בְּקִדּוּשָׁה
כְּתוּב כּוּ כִּד – מִי שְׂקָרֵב בְּאַרְחַ שְׁל קְלוּן
אֵל הַמְלִיךְ עַל אַחַת פְּמָה וּבְמָה.

רַבִּי אֲבָא אָמַר, אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל
אֱלֹהֵיוּ וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. כִּאֲרֵאָה, כְּשִׂחָיו
יִשְׂרָאֵל בְּמַצָּרִים, הָיוּ מַפִּירִים אֶת אֹתָם
הַגְּדוֹלִים שְׁל הָעוֹלָם שְׂמַמְנִים עַל שְׂאָר
הָעַמִּים, וְלְכָל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה לוֹ פֶּחַד
לְבַדּוֹ מֵהֶם. כִּינּוּן שְׂנַקְשְׁרוּ בְּקִשְׁרָא

וְנֹקֵב שֵׁם יי' מוֹת יוֹמֵת, לָאוּ וְנִשְׂא חֲטָאוֹ כְּמֵה
 לְאֵלִין, אֲלֵא מוֹת יוֹמֵת. מוֹת בְּעֶלְמָא דִּין, יוֹמֵת
 בְּעֶלְמָא דְאֵתִי. לְאֵלִין וְנִשְׂא חֲטָאוֹ, בְּגִין דְּמִבְּנֵי
 עוֹבְדֵי יְדוּי, מְבִי לְשִׁמְשֵׁי דְאֵנָא פְּקִידִית, וְאֲסִיר
 הוּא, אֲבָל מִיתָה לָא אֶתְחִיב בְּהוּ.

רְבִי שְׁמַעוֹן הָוֵה אָזִיל בְּאַרְחָא, וַהֲוֵה עֲמִיה רְבִי
 אֶלְעָזָר וְרְבִי אֲבָא וְרְבִי חִיָּא וְרְבִי יוֹסִי
 וְרְבִי יְהוּדָה מָטוּ לְחַד טִיקְלֵי דְמִיָּא, פּוֹסְקָרָא
 רְבִי יוֹסִי בְּקִטְפוּי לְגוּ מִיָּא, אָמַר ^(דף ק"ז ע"א) קוֹטְרָא
 דְּקוֹסְטִי דְּמִיָּא וְלֹאֵי לָא שְׁכִיחַ. אָמַר לִיה רְבִי
 שְׁמַעוֹן, אָסִיר לָךְ. שְׁמַשָּׂא דְעֶלְמָא הוּא, וְאֲסִיר
 לְאֵנְהָנָא קְלָנָא בְּשִׁמְשָׂא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְכָל
 שְׁכֵן דְּאֵינוֹן עוֹבְדֵי קְשׁוּט, בְּנִימוּסֵי דְקִסְטִירָא
 עֲלָאָה שְׁכִיחֵי.

לשון הקודש

יוסי ורבי יהודה. הגיעו לחרוץ מים אחד.
 החליק רבי יוסי בבגדיו לתוך המים,
 אמר, הלואי שחריצו המים לא היו
 נמצאים. אמר לו רבי שמעון, אסור לך!
 שמש של העולם הוא, ואסור לנהוג קלון
 בשמשו של הקדוש ברוך הוא, וכל שכן
 בשמים מעשים של אמת שנמצאים
 בהנהגות ההשגחה העליונה.

לא ונשא חטאו כמו לאלו, אלא מות
 יומת. מות בעולם הזה, יומת בעולם
 הבא. לאלה ונשא חטאו, משום שמבזה
 מעשי ידיו, מבזה את השמשים שלי
 שאני הפקדתי, ואסור הוא, אבל מיתה
 לא התחייב בהם.

רבי שמעון היה הולך בדרך, והיו עמו
 רבי אלעזר ורבי אבא ורבי חייא ורבי

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית א) **וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִיחַ טוֹב מְאֹד. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, סִתָּם, אֲפִילוֹ נְחָשִׁים וְעִקְרָבִים וַיְהִי־וַיִּתְּנוּ וַאֲפִילוֹ אֵינוֹן דְּאֵתְחֻזֵּן מִחֲבָלֵי הָעֹלָם, בְּכִלְהוֹ כְּתִיב וַהֲנִיחַ טוֹב מְאֹד כִּלְהוֹ שְׁמַשֵּׁי הָעֹלָם, מִדְּבָרֵי הָעֹלָם, וּבְנֵי נֶשָׂא לֹא יוֹדְעִי.**

עַד דַּהּוּוּ אֲזִלֵי, חָמוּ חַד חֲנִיָּא מִדְּבַר קַמִּיָּהוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּדְאֵי דָּא אֲזִיל לְאַרְחָשָׁא לָן נִיסָא, רַחֲטָ תְּהוּא חֲנִיָּא קַמִּיָּהוּ, וְקַטְר בְּחַד אֲפַעָה בְּקִיטְרָא דְאַוְרְחָא סְטוֹן (ס"א נ"ז) חַד בְּחַד וּמִיתוּ. כִּד מְטוֹן, חָמוּ לֹון לְתַרְוּוּיָהוּ שְׂכִיבִין בְּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרוּךְ רַחֲמָנָא דְרַחֲשֵׁי לָן נִיסָא. דְּהָא כָּל מָאן דְּאַסְתַּבֵּל בְּהָא, כִּד אִיהוּ בְּקִיּוּמִיהָ, אִוּ אִיהוּ יִסְתַּבֵּל בְּפַר נֶשָׁ, לֹא יִשְׁתַּזְיֵב וּדְאֵי, כָּל שְׁפָן אִי יִקְרַב בְּחַדִּיהָ. קָרָא עָלֶיהָ, (תהלים צא) **לֹא תֹאנְנָה**

לשון הקודש

לפניהם. אמר רבי שמעון, ודאי זה הולך להרחיש לנו גם, רץ אותו נחש לפניכם ונקשר באפעה אחד בקשר הדרך, הסימו (בלחמ) זה את זה ומתו. פשהניעו, ראו את שניהם שוכבים בדרך. אמר רבי שמעון, ברוך הרחמן שהרחיש לנו גם, שהרי כל מי שמסתכל בזה פשהוא בקיומו, או שהוא מסתכל באדם, לא

פתח ואמר, (בראשית א) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. וירא אלהים את כל אשר עשה - סתם, אפילו נחשים ועקרבים ויתושים, ואפלו אותם שנראים מחבלי העולם, בכלם כתוב והנה טוב מאד, כלם שמשי העולם, מנהיגי העולם, ובני אדם אין יודעים. עד שהיו הולכים, ראו נחש אחד הולך

אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְךָ. וּבְכֹלֵא עֶבֶד
 קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיחוּתָא דִּילִיָּה, וְלִית לָן
 לְאַנְהָגָא קָלְנָא בְּכֹל מַה דְּאִיהוּ עֶבֶד. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, (תהלים קמה) טוֹב יי' לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו,
 וּכְתִיב, יוֹדוּךָ יי' כָּל מַעֲשָׂיךָ.

רְבִי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (שיר השירים ב) אֲנִי חֲבַצְלֵת הַשָּׂרוֹן
 שׁוֹשַׁנֵּת הָעֲמָקִים. כַּמָּה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 כְּמִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח
 לִיָּה, וְהִיא מְשַׁבַּחַת לִיָּה תְּדִיר. וְכַמָּה שְׁבַחִין
 וּמְזַמְרִין אֶתְקַנַּת לִיָּה לְמַלְכָּא תְּדִיר. זַכָּאָה
 חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּאַחֲרִין בְּעַדְבָּא דְּחוֹלְקָא
 קַדִּישָׁא, כַּמָּה דְּכְתִיב, (דברים לב) כִּי חֶלֶק יי' עִמּוֹ יַעֲקֹב
 חֶבֶל נַחֲלָתוֹ.

לשון הקודש

הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנֵּת הָעֲמָקִים. כַּמָּה חֲבִיבָה
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ, וְהִיא
 מְשַׁבַּחַת אוֹתוֹ תְּמִיד. וְכַמָּה שְׁבַחִים
 וּמִירוֹת מְתַקִּינָה לְמַלְךְ תְּמִיד. אֲשֶׁרִי
 חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂאֲחוּזִים בְּגוֹרֵל הַחֶלֶק
 הַקָּדוֹשׁ, כַּכְּתוּב (דברים לב) כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ
 יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ.

יִנְצַל בְּוַדָּאי. כָּל שְׁכֵן אִם יִקְרַב אֵלָיו.
 קָרָא עֲלָיו, (תהלים צא) לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה
 וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְךָ. וּבְכֹל עוֹשֶׂה
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת שְׁלִיחוּתוֹ, וְאֵין לָנוּ
 לְגַהֵג בְּזִיוֹן בְּכֹל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְעַל זֶה
 כְּתוּב, (שם קמה) טוֹב ה' לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
 מַעֲשָׂיו, וְכְתוּב, יוֹדוּךָ ה' כָּל מַעֲשָׂיךָ.
 רְבִי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (שיר ב) אֲנִי חֲבַצְלֵת

אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן, דָּא בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל, דְּאֶקְרִי
 חֲבַצְלַת, דְּקִימָא בְּשִׁירוֹ דְּנֹוֹי בְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן
 לְאַתְנַטְעָא. הַשָּׁרוֹן, דְּהִיא (נְמִרְתַּי נ"א שְׂרָה) וּמִשְׁבַּחַת לִיהּ
 לְמַלְכָּא עֲלָאָה. דְּבַר אַחַר אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן,
 דְּבִעֵיָא לְאַשְׁתְּקָאָה מִשְׁקִיֹּו דְּנִחְלָא עֲמִיקָא, מִבּוּעָא
 דְּנִחְלִין. בְּמָה דְּאֵתְ אָמַר (ישעיה לג) הִיא
 הַשָּׁרוֹן (פְּעֻרְבָּה). (לְאַגַּם מִיּוֹם) שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים, דְּקִימָא
 בְּעֲמִיקְתָּא דְּכֻלָּא.

שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים. מָאן אֵינִון עֲמֻקִּים. בְּמָה דְּאֵתְ
 אָמַר (תהלים קל) מִמְעַמְקִים קְרֵאתִיד יי'.
 חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן, מִתְּהוּא אַתְר דְּשִׁקִּיֹּו דְּנִחְלִין עֲמִיקִין
 נְפִיקִין, וְלֹא פּוֹסְקִין לְעֵלְמִין. שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים,
 שׁוֹשַׁנַּת דְּתְהוּא אַתְר דְּאֶקְרִי עֲמִיקָא דְּכֻלָּא, סְתִים
 מִכָּל סְטֵרִין.

לשון הקודש

בְּעַמְקֵי שְׁל הַכֹּל.
 שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים, מִי הֵם הָעֲמֻקִּים? כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (תהלים קל) מִמְעַמְקִים קְרֵאתִיד ה'.
 חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן, מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁהִשְׁקָאָת
 הַנְּחָלִים הָעֲמֻקִּים יּוֹצְאִים וְלֹא פּוֹסְקִים
 לְעוֹלְמִים. שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים, הַשׁוֹשְׁנָה שְׁל
 אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנֵאמַר עִמָּךְ הַכֹּל, נִסְתַּר
 מִכָּל הַצְּדִידִים.

אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן – זוּ בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל
 שְׁנֵאמַר חֲבַצְלַת, שְׁעוּמְדַת בִּיבִי שְׁל נֹוִי
 בְּגֵן עֵדֵן לְהַנְטֵעַ. הַשָּׁרוֹן, שְׁהִיא (שׁוּמֵרַת נ"א
 שְׂרָה) וּמִשְׁבַּחַת אֵת הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. דְּבַר
 אַחַר אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן – שְׁצֻרִיכָה
 לְהִיּוֹת מְשֻׁקָה מִהִשְׁקָאָת הַנְּחָל הָעֲמֻקָּ,
 מִעֵיִן הַנְּחָלִים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר הִיא הַשָּׁרוֹן
 (פְּעֻרְבָּה). (לְאַגַּם מִיּוֹם) שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים, שְׁעוּמַד

תָּא חַיִּי, בְּקַדְמֵיתָא חֲבַצְלַת יְרוּקָא, בְּטַרְפִּין יְרוּקִין
 לְבַתַּר שׁוֹשְׁנָה, בְּתַרִּין גְּוֹנִין סוּמְק וְחַזוֹר.
 שׁוֹשְׁנַת: בְּשִׁית טַרְפִּין. שׁוֹשְׁנַת: דְּשֵׁנִיַּת גְּוֹנָהָא,
 וְאַשְׁתֵּינִיַּת מְגֹוֹנָא לְגֹוֹנָא. שׁוֹשְׁנַת, בְּקַדְמֵיתָא
 חֲבַצְלַת, בְּזִמְנָא דְּבַעֲיָא לְאַזְדִּוּנָא בִּיהַּ בְּמִלְפָּא,
 אֶקְרִי חֲבַצְלַת. בְּתַר דְּאַתְדַּבְּקַת בִּיהַּ בְּמִלְפָּא,
 בְּאַיְנוֹן נְשִׁיקִין, אֶקְרִי שׁוֹשְׁנָה. בְּגִין דְּכִתִּיב (שיר השירים
 ה) שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים. שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים. דְּהִיא
 שְׁנִיַּת וּמִשְׁנִיַּת גְּוֹנָהָא, זְמַנִּין לְטַב, וְזְמַנִּין לְבִישׁ.
 זְמַנִּין לְדִינָא, וְזְמַנִּין לְרַחֲמֵי.

וְתֵרָא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָוֶה
 הוּא לְעֵינַיִם וְגו' (בראשית ג) תָּא חַיִּי, דְּהִיא בְּנֵי
 נְשָׂא לָא יַדְעִין, וְלָא מִסְתַּכְּלִין, וְלָא מִשְׁגִּיחִין,
 בְּשַׁעְתָּא דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְאָדָם, וְאוֹקִיר
 לִיהַּ בְּיָקִירוּ עֲלָאָה, בְּעָא מֵנִיהַּ לְאַתְדַּבְּקָא בִּיהַּ, בְּגִין

לשון הקודש

שְׁפָתוֹב (שיר ה) שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים. שׁוֹשְׁנַת
 הָעֵמְקִים. שְׁהִיא מִשְׁתַּנָּה וּמִשְׁנָה אֶת
 גְּוֹנֵיהַּ, לְפַעְמִים לְטוֹב, וְלְפַעְמִים לְרַע.
 לְפַעְמִים לְדִין, וְלְפַעְמִים לְרַחֲמִים.

וְתֵרָא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי
 תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם וְגו' (בראשית ג). בַּא רְאָה,
 שְׁהִרִי בְּנֵי אָדָם לָא יוֹדְעִים וְלָא
 מִסְתַּכְּלִים וְלָא מִשְׁגִּיחִים, בְּשַׁעְתָּא שְׁבָרָא

בַּא רְאָה, בְּרֵאשׁוֹנָה חֲבַצְלַת יְרוּקָה עִם
 עֲלִים יְרוּקִים, אַחַר כֵּךְ שׁוֹשְׁנָה בְּשֵׁנֵי גְוֹנִים
 – אָדָם וְלֶבֶן. שׁוֹשְׁנַת – בְּשַׁעְתָּא עֲלִים.
 שׁוֹשְׁנַת – שְׁשֻׁנְתָּה אֶת גְּוֹנֵיהַּ, וּמִשְׁתַּנָּה
 מְגֹוֹן לְגֹוֹן. שׁוֹשְׁנַת, בְּרֵאשׁוֹנָה חֲבַצְלַת.
 בְּזִמְן שְׁרוּצָה לְהִנְדוּג עִם הַמְּלֶךְ, נִקְרְאֵת
 חֲבַצְלַת. אַחַר שְׁנַדְבָּקָה עִם הַמְּלֶךְ עִם
 אוֹתָן נְשִׁיקוֹת, נִקְרְאֵת שׁוֹשְׁנָה, מִשּׁוּם

דִּישְׁתַּבַּח יְחִידָאֵי, וּבְלִפְא יְחִידָאֵי, וּבְאֲתַר
 דְּדְבִיקוּתָא יְחִידָאֵה, דְּלֹא יִשְׁתַּנֵּי וְלֹא יִתְהַפֵּךְ
 לְעֵלְמִין, בְּהֵהוּא קִשְׁוֵרָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא יְחִידָאֵה,
 דְּכֻלָּא בֵּיה אֲתִקְשֵׁר. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְעֵץ הַחַיִּים
 בְּתוֹךְ הַגֶּן.

וּלְבַתַּר סָאטוּ מְאֹרְחָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא, וְשִׁבְקוּ
 אִילָנָא יְחִידָאֵה עֲלָאָה מִכָּל אִילָנִין,
 וְאֲתוּ לְאֲתֵדְבַקָא בְּאֲתַר דְּמִשְׁתַּנֵּי וּמִתְהַפֵּךְ מִגּוּוֹנָא
 לְגּוּוֹנָא, וּמִטַּב לְבִישׁ, וּמִבִּישׁ לְטַב, וְנִחַתוּ מֵעִילָא
 לְתַתָּא, וְאֲתֵדְבַקוּ לְתַתָּא בְּשַׁנּוּיִין סְנִיֵּאִין, וְשִׁבְקוּ
 עֲלָאָה דְכֻלָּא, דְּהוּא חַד, וְלֹא אֲשַׁתַּנֵּי לְעֵלְמִין. הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב, (קהלת ז) אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 יֵשֶׁר וְהִמָּה בְקִשְׁוֵי חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים. וְהִמָּה בְקִשְׁוֵי
 חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים וְדָאֵי, כְּדִין אֲתֵתְהַפֵּךְ לְבִיָּהוּ בְּהֵהוּא

לשון הקודש

להדבק במקום שמשתנה ומתהפך מגון
 לגון, ומטוב לרע, ומרע לטוב, ויָרְדוּ
 מִמַּעַלָה לְמַטָּה, וְנִדְבְּקוּ לְמַטָּה בְּשַׁנּוּיִים
 רַבִּים, וְעֻזְבוּ אֶת הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהוּא
 אֲחֵד, וְלֹא מִשְׁתַּנֵּה לְעוֹלָמִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 (קהלת ז) אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 יֵשֶׁר וְהִמָּה בְקִשְׁוֵי חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים. וְהִמָּה
 בְקִשְׁוֵי חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים וְדָאֵי, אִזְ הִתְהַפֵּךְ
 לְבָם לְאוֹתוֹ עַד מִמַּשׁ, לְפַעְמִים לְטוֹב,

הקדוש ברוך הוא את האדם וכבד אותו
 בכבוד עליון, רצה ממנו להדבק בו, כדי
 שימצא יחיד, ובלב יחיד, ובמקום של
 דבקות יחידה, שלא ישתנה ולא יתהפך
 לעולמים באותו קשר האמונה היחידה,
 שהכל נקשר בו. זהו שכתוב ועץ החיים
 בתוך הגן.

ואחר כך סטו מדרך האמונה, ועזבו את
 העץ היחיד העליון מכל העצים, וכאו

סְטָרָא מִמָּשׁ, זְמַנִּין לְטָב, זְמַנִּין לְבִישׁ, זְמַנִּין לְרַחֲמֵי,
זְמַנִּין לְדִינָא. (דף ק"ז ע"ב) בְּהַהוּא מַלְּה דְאֵתְדַבְּקוּ בָּהּ
וְדָאֵי. וְהָמָּה בְקָשׁוּ חֲשַׁבְנוֹת רַבִּים, וְאֵתְדַבְּקוּ בָּהּ.

אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, אָדָם, שְׂבֻקְתָּ תִּי, וְאֵתְדַבְּקָתָּ בְּמוֹתָא. תִּי, דְכַתִּיב וְעַץ הַחַיִּים
בְּתוֹךְ הַגֶּן, עֵץ דְאֵתְקַרֵי חַיִּים, דְּמֵאן דְאֶחִיד בֵּיהּ,
לֹא טָעִים טַעְמָא דְמוֹתָא לְעֵלְמִין. וְאֵתְדַבְּקָתָּ
בְּאֵילָנָא אַחְרָא, הָא וְדָאֵי מוֹתָא הוּא לְקַבְלָךְ. הָדָא
הוּא דְכַתִּיב, (משלי ה) רַגְלֶיךָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגו'.
וְכַתִּיב (קהלת ז) וּמוֹצָא אֲנִי מִרַ מְמוֹת אֵת הָאִשָּׁה.
וְדָאֵי בְּאַתֵּר דְּמוֹתָא אֵתְדַבְּק, וְשָׂבַק אֵתֵר דְּתִי, בְּגִין
כִּךְ אֵתְגַזֵּר עָלֶיָּה וְעַל כָּל עֵלְמָא מוֹתָא.

אֵי הוּא חֲטָא, כָּל עֵלְמָא מָאֵי חֲטָאוּ. אֵי תִימָא
דְכָל בְּרִיין אָתוּ וְאֶכְלוּ מֵאֵילָנָא דָּא, וְאֵתְרַמֵּי

לשון הקודש

לְעוֹלָמִים, וְנִדְבַקְתָּ בְּעֵץ אַחַר – הָרִי וְדָאֵי
מְוֹת הוּא כְּנֻגְדָךְ. וְהוּ שְׂפִתוֹב (משלי ה)
רַגְלֶיךָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגו'. וְכַתוֹב (קהלת ז)
וּמוֹצָא אֲנִי מִרַ מְמוֹת אֵת הָאִשָּׁה. וְדָאֵי
שְׂנֵדְבַק לְמָקוֹם שֶׁל מְוֹת, וְעֵזֵב אֵת
הַמָּקוֹם שֶׁל חַיִּים, מִשּׁוּם כִּךְ נִגְזֵר עָלָיו
וְעַל כָּל הָעוֹלָם מְוֹת.

אִם הוּא חֲטָא, מַה חֲטָאוּ כָּל הָעוֹלָם? אִם

לְפַעְמִים לְרַע, לְפַעְמִים לְרַחֲמִים,
לְפַעְמִים לְדִין. כְּמוֹ אוֹתוֹ הַדְּבָר שְׂנֵדְבַקוּ
בוֹ וְדָאֵי. וְהָמָּה בְקָשׁוּ חֲשַׁבְנוֹת רַבִּים,
וְנִדְבְּקוּ בָּהֶם.

אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אָדָם, עֲזֹבֵתָ
אֵת הַחַיִּים וְנִדְבַקְתָּ בְּמוֹת. חַיִּים, שְׂפִתוֹב
וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן, הָעֵץ שְׂנֵקְרָא חַיִּים,
שְׂמִי שְׂאוּחַזוּ בוֹ לֹא טוֹעִים טַעַם הַמְּוֹת